

stadsfæstede af Indenrigsministerien, saa ere de Love, og de de Søfolk, der saa ikke lystre Ordre; for dem er der uden Naade Tvangsmulktter o. s. v. Men det skal jeg ikke komme ind paa; det ærede Medlem har saa klart henledt Opmærksomheden herpaa. Saa er der Spørgsmaalet: Færøerne. Det er dog en løjerlig Faltiterklæring, som Folketinget stadig afgiver, hver Gang vi behandle Love af den Natur. Færøerne ligge os som et ubekendt Land i det fjerne, for hvilket vi slet ikke føle os som Lovgivningsmagt. Vi afsætte vor Myndighed til den fungerende Minister: Lav det, som du finder for godt efter Færøernes egen Lejlighed. Jeg har gentagne Gange sagt, at vi ikke kunne være det bekendt. Vi udsætte altsaa disse Bestemmelser for Færøernes Bedkommende og sige: denne Lov gælder ikke for Færøerne, indtil vi saa Forstaelsen af, at det og det kan gælde for Færøerne.

Saa er der et andet Punkt, hvor jeg ogsaa er enig med den sidste ærede Taler. Det gaar ikke an, at selv udmærket indøvede Skibsførere i transatlantisk Fart, f. Eks. i Udvandrerstibe, ikke kunne fortsætte, naar de ikke have alle Afdelinger af den uvidede Styrmandseksamen, med mindre de efter § 29 erholde Ministerens allernaadigste Tilladelse. Den Ret, de efter den nuværende Lovgivning have erhvervet, og som de i Aaringer have bevist at kunne benytte til Samfundets Gavn, den skulde berøves dem ved denne Lov, med mindre den fungerende Indenrigsminister fandt for godt at lade dem beholde det! Jeg finder den Slags midfertidige Bestemmelser aldeles usforvarlige. Saaledes maa vi ikke gaa den enkelte Persons Ret for nær; ja, gjaldt det endog blot en eneste Mand, vilde jeg dog være bestemt derimod. Derimod er jeg ikke imod Bestemmelsen for Fremtidens Skyld i § 2. Jeg finder det ganske naturligt, at de saa en større Uddannelse. Man tillægge nu denne større teoretiske Uddannelse den Bægt, man vil; den kan ikke erstatte nogen som helst praktisk Uddannelse, men ved Siden af en tilsvarende Praksis er der dog alligevel derved givet dem større Gyde til at udføre et saa overordentlig vigtigt Gvern, der vel er vigtigere, betydningsfuldere, mere omfattende end noget andet hos os, i alt Fald i Fredstid.

Saa kommer jeg til Fiskeriet. Der foreligger her paa vort Bord et Andragende fra Frederikshavn, som er sendt Indenrigsministeren. Disse Andragere have ikke læst Ministerens Forslag, inden de androg, thi saa vilde de have set, at det var overflødig, thi Ministerens Forslag gaar maaste endog videre end det, de begære. Den eneste Forskel, der er, er en lille Tilføjelse om, at det, Skipperne skulle lære, skulle de lære i Frederikshavn; det ligger jo nu ikke ganske inden for Sagen. Det er ganske rigtigt, at Fiskeri og Lyttsejladts har deres eget Kapitel, og at der gælder særlige Regler for det. Men naar der f. Eks. staar i andet Stykke af § 20, at naar de ville sejle udenfor Nordspøen med Skibe eller føre Dampskibe paa over 100 Tons, kræves der enten Bevis som Skibsfører eller et af Ministeren udsærdiget Bevis, saa er dette sidste, ministerielle Bevillinger, noget, man træffer meget ofte i denne Lov, medens man derimod er kommen bort derfra i den øvrige Ræringslovgivning, der fandt man det overordentlig forkert at opretholde disse Bevillinger. Jeg tror, det er en altfor stor Myndighed at give en Minister. Ganske vist skal Ministeren træffe Afgørelse i hvert enkelt Tilfælde om, at hans Bevis og Tilladelse kan lættes i Stedet for de lovbestemte Regler, men jeg tror dog, at det er for vidtgaaende. At der bør være andre og mildere Bestemmelser for Fiskeriet end for den almindelige Søfart, det finder jeg ganske naturligt og ogsaa praktisk, naar Fartøjerne ikke gaa videre end ud paa deres Tur og enten tilbage eller til en anden Havn paa deres Omraade. Det er ikke som de andre, der ere paa Tur længere borte, og hvem det kan volde overordentlige Vanskeligheder, naar de ikke ere paamonstrede med ordentligt Mandskab fra Begyndelsen af. Men det er dog et Spørgsmaal, om det er i Fiskeriets Interesse, at der bliver betroet Skibe, ej blot 100 Tons Dampskibe, men andre derudover, til Ifke-Navigatører med ministeriel Tilladelse. Det er ikke blot det almindelige Mandskab, der fører Skibe, men Fiskerbaadene blive stadig større og ville blive større herefter; de have taget en stærk Udsvikling og have ikke saa ringe et Mandskab, og det er mange Menneskeliv, det der kommer an paa. Jeg tror derfor ikke, det er hensigtsmæssigt at stille det altfor frit, hvor